

Dombrád, 1892. november 7. – Dombrád, 1965. augusztus 18.

Gazdagparaszti családból származott, szüleinek 50 kat. hold birtokuk volt. Hat elemi-t végzett. Kezdetben apja földjén gazdálkodott, majd 1918-tól 20 kat. holdon önálló gazda lett. Az 1920-as, 1930-as években a helyi református egyházközség főgondnoka, egyházmegyei, majd kerületi tanácsbíró. 1935-ben belépett a Független Kisgazdapártba, 1947-ig a dombrádi szervezet elnöke. Az 1940-es években községi képviselő-testületi tag és pénztáros. Ellenzéki magatartása miatt a csendőrség többször zaklatta. 1945-ben megválasztották a kisvárdai járási FKGP-szervezet elnökévé. Két évig ő állt a Dombrádi Nemzeti Bizottság élén. Újra megválasztották a református egyházközség főgondnokává. 1945. november 4-én a Szabolcs és Szatmár–Bereg vármegyei választókerületben nemzetgyűlési mandátumot szerzett. Az 1947-es parlamenti választásokon nem jelölték. 1947. szeptember 6-án – a baloldali pártvezetőség felszólítására – lemondott a községi és a járási pártelnöki tisztről. Visszavonult a politikai élettől, folytatta a gazdálkodást. 1950-ben kuláklistára helyezték, a rendőrség és az ÁVH többször beidézte. 1953-ban törölték a kuláklistáról. A birtokát néhány hold kivételével szétosztotta a gyermekei között, 1961-ig a megmaradt földön gazdálkodott. Ekkor belépett a Szőke Tisza Termelőszövetkezetbe; haláláig pénztáros volt.